

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Szerkesztőség:

Főter, Hermann-udvar 1. emelet,
a külső folyosón.
Bérmestelen leveleket csak ismert
kezűt fogadjunk el.
Kéziratokat vissza nem küldünk.

Kiadóhivatal:

Főter, a törvényszék melletti Neumann-
háznak utcájára nyíló helyiségében.

Hirdetéseik díjszabály szerint.
Egyes szám 5 kr. ünnep- és vasárnap
utáni szám 3 kr.

Megjelen hétfőn és ünnepek után is

Előfizetési árak:

Helyben hazhoz fordva:
Egész évre 12 frt.
Fél évre 6 frt.
Negyed évre 3 frt.
Egy hónapra 1 frt.

Videkre postán küldve:

Egész évre 14 frt — kr.
Fél évre 7 frt — kr.
Negyed évre 3 frt 50 kr.
Egy hónapra 1 frt 20 kr.
Hirdetéseik helyben ártandók.

A legújabb jelölt.

Arad, deczember 15.

A bolgár trónnak van végre egy komoly jelöltje, a kinek jelöltségét mi is szíves örömmel üdvözljük, s még nagyobb lenne örömünk akkor, ha tényleg meg is választanánk.

Ez a jelölt: Koburg Ferdinánd herceg, királyunk sógorának Koburg Fülöp hercegnek és József főherceg nejének Klotildnak öccse.

Jól értesült forrásból jelentik ma komoly lapok, hogy a bolgár küldöttségnek a nyilvánosságra szánt általános feladata mellett még az a külön missziója is meg volt, hogy informálja magát Koburg Ferdinánd herceg jelöltségének esélyeiről, és pedig kettős irányban: mily fogadtatással találkozott a jelöltség az európai hatalmaknál, és vajjon a herceg elfogadná-e a jelöltséget?

Irányadó körökben, minden tartózkodás mellett is, értékre adták a bolgár küldöttségnek, hogy ez a jelöltség rokonszenves fogadtatásra számíthat. A herceg közeli rokonságban lévén az angol királyi udvarral, a jelöltséget Londonban kétségkívül örömmel üdvözlénék, s magától érthetőnek tartják, hogy Németország szintén szívesen látná a herceget a bolgár trónon, továbbá biztosra lehet venni Olaszország hozzájárulását is. A mi Oroszországot illeti, azt hiszik, hogy lehetetlen lenne neki ezen annyi európai uralkodó család rokonságban álló egyéniség ellen kifogást tenni. A többi hatalmak egyetértésével teremtett kényszerhelyzet előtt kénytelen lenne meghajolni, mert ilyen jelölttel szemben hiába hozná fel a sobranje illegalitását.

A mi a másik fődolgot, a herceg hajlandóságát illeti, — hozzá közel állók azt hiszik, hogy ha egyszer a hatalmak helyeslése biztosítva lesz, a herceg nem fog vonakodni a választás elfogadását, mert tette vágyó, művelt és szellemes fiatal ember, kinek ambícióját az ily vállalkozás kielégítené, s ezen felül nagy vagyona lehetővé tenné azt is, hogy a keleten elengedhetlen külső fényvel lépjen fel.

Az „ARADI KÖZLÖNY” tárczája.

(Deczember 16.)

Az élczről.

— Az „Aradi Közlöny” eredeti tárczája. —

Az élczek azon tehetséget, melynek fogva a legkülönbözőbb tárgyakon hasonlatosságot talál, szellemnek nevezzük. A szellem annál dúsabb, minél mélyebben hat a tárgyak lényegére és minél gyorsabban veszi észre közös tulajdonságait. Felületes szellem csak a tárgyak külsője mutatkozó közös jeleket látja. A szellem gyors és élénk feljegyzés és szerencsés észleléseket alapszik, míg működése nem egyébként járja. Ezen értelemnek igaznak kell lenni, t. i. a kapcsolatba hozott tárgyak között hasonlatosság valóban létezik. Azonkívül gyors és váratlanul kell lenni, miáltal meglepetést okoz és végre az összehasonlított tárgyak különbözök, sőt ellentétesek is legyenek. Ez által az értelem nevetéses lesz. Minél nagyobb az elteltség, annál váratlanabb az összehasonlítás és nagyobb vidító hatása.

A szellem eme kifolyása az élcz. Ethimológiája nem felel meg tökéletesen fogalmának, minthogy „él” a vágas, sejtés eszméjére utal. Ezen származtatásnak csupán a gúny — az élczek egy néme — felel meg. Különböző más nyelv sem szerencsésen fogalom megnevezésében. A német „Witz” és az angol „wit” semmit sem mond; a francia „bon mot” csak a szóban rejlő élczet tünteti fel, míg „saillie” többet fejez ki, mert legalább az élcz eredetét mutatja, a mennyiben „saillie” igéből származik, mi lakadni, kibuzogni jelent. És az élcz valóban a szellemből minden erőltetés nélkül, hirtelen, mintegy magától fakad ki. Talaja a társaság, legközelebb a szabadság.

Az élcz oly régi, mint az emberi társaság, hanem eleinte nyers és durva volt, mint az első művelődés, a rafinírozott kultúrában a szellem finomabb és tökéletesebb formákban nyilvánult. Azonban korántsem az ismeretek halmazától függ; a nevelés nem teremtheti, legfeljebb irányt adhat neki, mert ha jószág és szabadság környez, nem fajul el, míg ha szorakodással vagy daczal találkozik, gúny és keserű sarcasmussá fokozódik. Így tehát nem más, mint a természet ajándéka. Azért az élcz a nép körében is mutatkozik.

Tegyük hozzá zárjel közt, hogy ellen-súlyozhatná az orosz rubeleket.

A bolgár küldöttség tovább marad Bécsben, mint eleintén tervezve volt, s ezt határozottan a jelöltséggel hozták kapcsolatba. Mondanunk sem kell, hogy mi Koburg Ferdinánd herceg megválasztását a bolgár kérdés leg-szerencsésebb megoldásának tartanók. A herceg személyisége egyesíti magában mindazon garantákat, melyeket keleti érdekeink megvétele tekintetében a bolgár kérdés rendezésénél elengedhetetleneknek tartunk.

A hatalmak utóljára is kénytelenek lesznek — még Oroszország ellenke-zésével szemben is — tekintetbe venni magának a bolgár népek ohajait. Arról már meggyőződhetünk, hogy a bolgár nép irtózik az orosz befolyástól, s ez ellen kész az utolsó csepp vérig védelmezni magát. A bolgár küldöt-ség feladata az, hogy a nyugati ha-talmaknál oltalmat keressen, s nem le-het őket vigasztalás nélkül hazabocsátani.

Mi hiszünk, hogy a bolgárok a legösszetettebb lelkesedéssel fogják fogadni Koburg Ferdinánd jelöltségét, kinek megválasztása által minden-kor biztos támaszt állnának a mi monarchiánkban, s ez az, amit ők ohajtanak. Nem akarnak oroszok lenni, s lehetetlen, hogy Európa erőszakkal azokká tegye őket.

Örvendetesebb hirt hamarjában alig kaphatnánk, mint a mely azt fogja jelenteni, hogy Koburg Ferdinánd herceg jelöltsége ténynyé vált. Nagy aggodalmaktól szabadítana meg ben-nünket ez a szerencsés fordulat.

A kereskedelmi- és vámszövetség fel-mondása. Tisza Kálmán miniszterelnök a magyar kormány nevében Taaffe gróf osztrák miniszterelnököt intézett átirat után az 1878-ban megkötött vámszerke-delmi szövetséget 1887. vé-gére felmondotta. Tisza miniszter-elelnök ezen átiratának egyidejűleg ráutalt arra, hogy a magyar kormány, a vámszerke-delmi szerződés megújítása iránt megállapított törvényjavaslatokhoz és ezzel kapcsolatos többi előter-

Képzeld tehetőség tulságos ismeretek által nincs megismerve; fel fogása a termésszettel való közvetlen érintkezés által élénk és gyors; ítélete nem örököl, tanult, hanem saját tapasztalatán alapul; tehát igaz és sa-játságos. Itt megvannak tehát az élcz ténye-zői, mely a mesékben, közmondásokban és népdalokban gazdagon virágozik. A közmon-dásokban és mesékben ügyes és igaz hason-latok, megpő fordulatok vannak ugyan, de hatásuk már nem mutatkozik, mivel igen köz-önségesek. Csak az új és rögtönzött élcz tetszik és indít nevetésre. Eredeti élcz mu-tatkozik a következőképpen népdalban:

Beborult az ég is én feletem;
Kalapomat otthon felejtettem;
A szeretőm beállt szolgálónak;
Ennyi bánat sok lenne egy lónak.

Az első három sorban csak az előadás-ban fekszik a nevetés, mert csak a kellem-séget és valódi bajt egyenlő komoly-sággal tárgyal; az élcz csak az utolsó sor megpő fordulatán alapszik. Ez pedig nem más, mint gyors összehasonlítás. Két igen különböz fogalom, az ember és a ló, kapcso-latba hozatik. Közös oly a teher. Azon ember bánata teher és oly nagy, hogy a ló, mely tőherhordásra alkalmaztatik, sem bírja el. Itt az élcz az eszmében rejlik.

Az élcz vagy a szóban, vagy az eszmé-ben rejlik.

Az első fajhoz tartozik a szójáték, két-értelműség, célzások, paradox, antithesis, talány; a másodikhoz: az ironia, satyra és al-legoria.

Ez utóbbiaknak célja vagy didactica, vagy polemica, vagy mindkettő, azért a benne mutatkozó élcz igen csipős és nevének töké-letesen megfelel. Kitiűnő fejezet!

A társaságban olyan remegve imádják az élczes embert, mint az ókori zsidók Jehovát. Tömjént áldoznak neki, hogy ne sértgesse-nek. De mind hiába. Valamint a tűzhányó hegyekből időnként lava tör ki: ugyazokból az élcz. A társaságban ily remei voltak Grabbe és Heine. Az előbbivel lehetetlen volt béké-ben megélni, az utóbbi igen szeretetreméltó is tudott lenni, de egy élczet nem bírt el-fojtani, még ha életbe is került volna. Irályuk természetesen modoruknak meg-felelt.

A társalgási élcz legjobban mutatkozik a feleletben, az ugynevezett replikában. Kiszé-bet, angol királynő, ki bókát igen kedvelt

jesztésekhez változtatlanul ragaszkodik s ezen előterjesztések lehető mielőbbi törvényhozási elintézését sür-gősen ohajlja, hogy a most már bekövetkezett felmondás tárgytalanná válhassék.

Bécsi lapok rövid idő óta abban tetsze-legnek, hogy ismételve világá híreszeleik, hogy Tisza Kálmán, Szapáry Gyula gr. és Széchenyi Pál gr. miniszterek a legközelebbi napokban Bécsbe fognak utazni, hogy a kiegyezési tárgyalásokat újból felvegyék. Mindezen hírekkel szemben, — mondja a „Bud. Corr.” — melyeknek tendenciája elő-tűnő érthetetlen, ismételnünk kell azon leg-utóbbi közleményünket, hogy a kiegye-zési tárgyalások január elejéig előtt aligha lesznek felve-hetőek, s hogy a tárgyalásokat megelőzőleg be kell válni az osztrák miniszterium választát a magyar kormány erre vonatkozó legutóbbi átiratára. — Széchenyi gr. kereskedelmi miniszter — a mit egyébiránt már hasonló-képen jelezte — azon esetre, ha Stourdzsa miniszter Budapestre érkezik, valószínű-leg néhány napra, a román miniszterrel együtt Bécsbe fog utazni; ezen utazás azon-ban kizárólag a román szer-ződési tárgyalásokkal áll ösz-szefüggésben.

Szerb képviselő értekezlete. A zágriai szerb club — mint az ottani ellenzék „Szoborán” érte-sül — elhatározta, hogy még a jelen ülésszakban, legkés-sőbb e hó 20-ig meghívja értekezletre a magyar or-szágyűlés összes szerb alku képviselőit oly célból, hogy tekintettel a legutóbbi „zajos” eseményekre, a szerb egyház és iskola autonóm ügyei megvitatás tár-gyára tényszerűen.

Országgyűlés. A képviselőház keddi ülé-sén — mint táviratilag röviden jeleztük már — Polónyi indítványt terjesztett be „a bu-dapesti ár- és értéktőzsde, valamint a vi-deki termény- és gabonacsarnokok különbi-róságai illetékességének korlátozása, bírói szer-vezetüknek és eljárás szabályainak törvény-hozási uton való végleges megállapítása tár-gyában.” Az indítványt Polónyi az igaz-ságsügyi költségvetés tárgyalásakor fogja indokolni.

A jelentések és betérjesztések között fon-tosabb az igazságszolgálati miniszter által benyúj-tott törvényjavaslat az 1878. V. t.-cz. 27. §-ának módosítását iránt.

Most a kitűzött három törvényjavaslat tárgyalása következett. Mind a hármat Emich Gusztáv előadó indokolta szakszerűen, a ház figyelmétől kiérve, s mind a három változat-lanul elfogadtatott.

Erre Istóczy indokolta a tözsedebíró-kérte a francia követőtől, hogy tetszenek-e neki udvarhölgyei.

— Fenség, a ragyogó nap mellett nem látszanak a csillagok! — volt a gyors vá-lasz.

Milont kérdezték, tanítja-e leányait több nyelvre?

— Nem, — felelt — egy nőnek egy nyelv is elég.

Azonban nem csupán a multban és idegen körben kell élczet keresni. Nálunk is találjuk. Így nem régebb hallottam egy csipős feleletet, melyből nem hiányzott az élcz. Egy fiatal ember öccse által készit-tett magának szivarvarkát.

— Szabad egyet szívní? kérdezte ez. — Igen, már Mózes mondta, hogy a nyomtató ökrök száját nem szabad betömni! — volt a válasz.

Íly élczek természetesen csak annak tetszenek, a kit nem találunk. Gyakran azonban az is nevet, a kit sértett és így el-palástolja, hogy találva van. Minthogy a szel-lemes ember igen nagy fölényt gyakorol a társaságban, sokan akarják azt szellem nélkül elérni. Azok arczok verjékében faragják az élczeket. Ők kaczagják legjobban, míg a való-ban élczes komolyan adja élczét és a hallgatók kaczagnak. Nem valódi élcz, tag-leltés, hang, modor utánzása vagy testi hi-bák kigúnyolása. Egy fiu vitt egy szarkát a utcán. Egy ural találkozt, a ki hebegve kérdezte: Tittud e szszszszarka bbbbszelni?

— Jobban, mint én, — válaszolt a fiu — másképen nyakát tekerném ki. — A társaság csupa jószágból ilyen ál-élczet tűr, miáltal az élczeskedők elbizakodnak és emberi méltóságukat elvesztve, valóságos bol-dondokká aljasulnak.

Igen kedveltek a naiv kifejezések, ámbár azokban sincs élcz, mert nem a szellem ki-folyása. De azért van comica hatásuk, mely inkább a situatióban rejlik. Egy józan eszű, de tapasztalatlan személy, korlátolt viszonyok-ból hirtelen egy túlnom és művelt világba állítva, ennek szokásaival megütközik; ebben áll a nevetés. A földesur panaszkodik a pa-raszt asszonynak, hogy a nagy hőség miatt marháit elhalszik.

— Csak a teus urat tartsa meg a jó Isten! — volt a jószívú válasz.

A szellem legszabadabb játéka van a comedióban, a finom vigjátéktól kezdve a leg-durvább bohózatig. A szellem valóságos tiz-játéka például „Figaro házassága” Beaumar-chaisól

ságra vonatkozó törvényjavaslatát, melyet a ház Fabiny miniszter felszólalása után, névszerinti szavazás után 144 szóval 35 ellenében nem kívánt tárgya-lásra kitűzni. A mérsékelt ellenzék sorából az antisemitákkal szavazott: Ivády, Mártonffy, Grafus, Ketzler és Szathmáry László. Végül a k é r v é n y e k következtek, melyek min-denben a kérvényi bizottság javaslatai szerint intéztettek el.

Elénk discussiót támasztottak a cata-s-teri tiszta jövedelemnek s a megállapított földadó mennyiségének leszállítá-sára vonatkozó kérvények, melyek szelle-mében az ellenzék részéről Pap Elek, Madarász, Csánády, Issák és Szalay Imre népsze-rűség-hajászó szölamokkal szólaltak fel. A ház azonban a pénzügyminiszter beszéde után, 84 szóval 54 ellen, újra névszerinti szavazás után, elvetette Pap Elek határozati javaslatát, mely szerint a kormány a tárgyban törvény-javaslat beadására volna utasítandó.

K ü l f ö l d.

A bolgár küldöttség utja. A bol-gár küldöttség tagjai kedden utasítást kaptak a bolgár kormánytól, hogy várják meg Bécs-ben Nacsevics külügyminiszter írásbeli megbízását. A küldöttség, ha ezeket a meg-bízásokat kézhez kapta, Berlinbe indul. Az utazás Pétervárra elmarad, miután a küldöt-ség, ismételt kérésre daczára, még azt sem tudta kieszközölni Lobanoff hercegnét, hogy legalább magánfogadtatásban részesüljön Pétervárott. Berlinből a küldöttség a többi udvarokhoz is ellátogat; erre nézve azonban a sorrend még nincs megállapítva. Stojloff, a bolgár küldöttség egyik tagja, kedden még Reuss hg. német nagykövetet is meglátogatta. A „Journal de Saint-Peters-bourg” értesítése szerint az egyetlen köz-lés, a mit a bolgár küldöttség a bécsi orosz nagykövetségen nyerhetett, csak az volt, hogy Pétervárt az orosz kormány nem fogja őket fogadni.

Bismarck lapja és a bolgár kér-dés. A német cancellar lapjának a bolgár kérdésre vonatkozólag és táviratilag már jel-zett enuntitiója így hangzik: „Ragaszkodunk szakadatlanul azon nézethez, hogy a német kormány nem azért van, hogy Bolgárorszá-got boldogítsa, hanem hogy Németországot védje a veszélyek ellen s a német hadsereg létszámának fölemelése egyáltalán nem indok-olható azzal, hogy Németországot fenyegeti a bolgár kérdés, hanem egyszerűen azzal, hogy — a miut azt a trónbeszéd is jelezte és a hadügyminiszter ur kifejezte — a né-met hadsereg, szemben más nagyhatalmak hadszereivel, számbelileg gyengye lett. Vajjon a „bolgár lyuk” be lesz-e tömve vagy nem, az e dolgok ez állásán épienséggel nem vál-

Igen szelleműs Döcztöl „A csók.” Mily élczes Shakespeare, azt mindenki tudja. Egy ideig szójátékai mesterkelt utánzásában lán-gszelést gondoltak feltalálni. Bohó szolgái stereotip alakok maradtak, nálunk pedig a tudatlan piszkos, csalo, gyáva „sidó. Mindenki batran nevetett fölőtte, mert mindenki sokkal magasabban állt felette. Altalában az élczek is a divatnak vannak alá vetve. Ami egykor mint a szellem legfőbb nyilatkozása csodálta-tott, most léteztelennek tartatik. A 17-ik szá-zadban józósztékok szokások voltak, a 18-ban allegoriák, e század elején a crostichonok. Most a szepitan tudományyá emelkedett és ezért izléstünk fejlődött, hanem azért az ál-élcz és ál-szellemesség széles helyet vitt ki ma-gának. Azért Addisonnal mondom: „Köny-nyekben lehet elmondani, mi nem élcz, mint azt, hogy mi az élcz.

Különbön az élczelzel legjobb úgy banni, mint Jussuf a csókkal: Az élczet gyakorold és ne magyarázd. Persze a ki teheti!

Werner Teréz.

Egy elmaradt disznótor.

(Saison-történet.)

— Az „Aradi Közlöny” eredeti tárczája. —

Korán — még a hajnali csillag fenn ragyogott az égbolton — megkezdődött a sür-gős forgás Varjú Boldizsár uram portáján. A kút kereké felszűrő nyikorgással zakatolt. Az udvaron felléptető útház alatt vígan lobogott a tűz, bevilágítva a szomszédház tűzfalát, óriási árnyképeket rajzolva oda a tűz körül járó-kelők alakjairól. Ezalatt a konyhából kihallatszott a házi eszközök csörgése, fizek, lábasok kon-gása és a mozsárban egyhangú csengése.

A véres drámának első felvonása, mely-nek leendő áldozata ott nyugosznak a kert bejárata mellett ölben, bonnan időközönkint tompa rőfgecsék hallatszanak.

Disznóölés napja!

Van valami császárú ebben az elneve-zésben, mely kicsinyben, nagyban örömet gerjeszt. A gazda türelmetlen kíváncsisággal lesi azt a pillanatot, melyben meg fogja tudni, hogy mily nehezék azok a rőfőgő portékák, melyek oly sok eleséget emésztettek el, hogy annak árából két riska-tchenet lehetne vásárolni. A háziaszony örvend, hogy nem kell a zsír- és húsfélért minduntalan a piacra futkászni. A gyermekek pedig már egy hó-

tozgat s hadseregünk létszámának többlete egészen jogosan követelheti, legyen bár Bul-gária jövő fejedelme persona grata, vagy mi-nus grata Pétervártól.

Milán király és a szerb nép. A „Pol. Corr.” belgrádi levelezője polemizál a „Novoje Wremja” és azon állításai ellen, hogy Milán király állása meg van ingatva, s hogy a forradalom már rég kiűtött volna Szerbiá-ban, ha a hazafiak nem tartanának az osztrák occupatiótól, úgy hogy Oroszországnak csak határozottan ki kellene jelentenie, mikép sem-mi körülmények közt nem térne el egy occu-patiótól, hogy Milán királyt elérje a Battenberg sorsa. A levelező kiemeli, hogy egy igen cse-kely töredék osztozik a „Novoje Wremja” ál-tal kifejtett álláspontban, s hogy Szerbiában mindenki tudja, hogy Ausztria-Magyarországtól az occupatio tekintetében nem kell tar-tani. Annyi mindenesetre igaz, hogy a „No-voje Wremja” emberei nagyon dolgoznak azon, hogy Milán királyt Battenberg Sándor her-szeg sorsára juttassák, de igazságaik nem ag-zasztanak senkit, mert a nép ragaszkodik szeretett királyhoz.

Legújabb posta.

— A bolgár küldöttség legújabb hírek szerint csütörtökön Berlinbe ua-zik, hol 3 napig fog tartózkodni. Innen Pá-risba megy a küldöttség, hol két napi idő-zés van tervbe véve.

— A nemzetközi helyzet javu-lása. A „Standard” jelenti: Szt.-György-nap óta javult a nemzetközi helyzet, és pedig a német császár személyes eljárása következtében az által, hogy Schuwalow békes biztosításaira azon reményének adott kifeje-zést, hogy a csár a legvégső lépés megtétele nélkül, békés uton fogja megoldani a bolgár kérdést. Ezenkívül a császár szerlelt szívé-lyes és beható levelet intézett a csárhoz, a mely az utóbbira a legkedvezőbb benyoma-sal volt. Az eredmény az lett, hogy a csár hajlandóságot mutat a mingreliai herceg jelöltsé-gének elejtésére, ha a többi hatal-mak egy általa is elfogadható jelöltségben megegyeznek jutnak.

— A harcosai Törökország. A porta erősen folytatja hadi készü-léseit. Folytonosan ujjongók vonulnak be és a kelet-ruméliai határ stratégiai pontjaira egyre küldetnek a csapatok. Különös figye-lmet fordítanak a Dardanellák megerősítésére. Az erődítési munkálatok befejeztével ez idő szerint az erődítvények fölszerelésén fárado-znak. A Feketetenger bejáratának megerődi-tését is tervezik s a Dardanellák fölszerelésé-nek befejeztével tanulmányozó bizottság indul a hely színeire. A megejtett löpőbák er-deménye, hogy az illető katonai bizottság a Mauser-fegyver mellett nyilatkozott.

nappal előbb disputálnak a felett, hogy ki lesz a legnagyobb hólyag és a kis kobász.

A hajnali szürkület oszladozni kezd las-sanként. A halvány fényű félhold ott bujkál a felhőfoszlányok közt, átengedve birodalmát a hatalmasabb fényű napnak, mely vakító fé-nyével már kezd feltűnni a keleti láthatáron.

A gazda kiinn áll a tornáczon, arczán a türelmetlenség kifejezésével. Öráját ki-kiveszi mellénye zsebéből, számítva az idő haladását.

Kedves élete párja kipirult arcczal áll elébe.

— Te Boldizsár! — szól férjéhez. — a víz már régen forr, most körülbelül 7 óra van s a hentes még nincs itt.

— Bujjon belé a sátán! — válaszol mér-gesen Varjú, — talán elaludt.

E perczben kinyílt az utca-ajtó s azon át a megtisztelt érdemes hentes mester rukolt be másodmagával.

— Hát most van 6 óra? — sipit a házi-asszony.

— Már bocsánatot kérek, — szól a hen-tes borítz hangon, — csak nem jövök éjfél-kor, aztán meg a disznókat nem is jó hajnali álmukból felzavarni, mert az által elvesztik az étvágyukat. Aztán a sonkák kisebbek lesznek.

Erre a hatalmas érvelésre Varjú uram elmosolyogta magát.

— Na, sebah, mester ur! Jöjjon, igyek egy kis pálinkát, amott van a flaskó!

Az meg kétszer sem kínálta magát, hanem felkapta a körülbelül félliteres tar-talmu üveget: el se vette szájától addig, míg benne egy csepp volt.

A háziaszony néma szemlélője volt e remek műveteknek.

— Hi! a torka árgyélusát! — szolt so-pánkodva férjéhez — ez aztán érti. Te Bol-dizsár! Meg ne lássam, hogy ezeknek meg italt adsz! Oh, jaj teremtom! Képzelem, hogy fognak kinézni azok a hurrák és kol-bások.

Hej pedig ha tudta volna, hogy még egyet fordult, már a 2-ik flaskának is nyá-kára hágott az érdemes mester segeivel.

Es most következett volna a disznók le-fogása.

A meg ezelőtt egy fertály órával is oly népes udvar kiürült, halotti csend váltotta fel a zajt.

A kut kereké nem zakatolt, az útház ott állott elhagyatva, csövért ott ontva a füstöt, sehol egy lélek, a házi nép bent szoron-gott a konyhában egymás hátán, nem ma-

A hangulat Anglia iránt igen ingerült; Angliát azzal vádolják, hogy complicitja a bolgár helyzetet, valamint tette ezt tavai, midőn határozottan ellenszolgált a status quo ante helyreállításának. Török diplomatiai körökben nyíltan bevallják, hogy a porta csakis úgy szállhat szembe az angolok üzemével, ha csatlakozik Oroszországhoz.

Uj bolgár fejedelemjelölt. Gróf Kálnoky külügyminiszter kedden délelőtt fogadta Ferdinánd cöbörgot-hai herceget és fél óra hosszat érkezett vele. Ertekezésüknek nagy politikai jelentőségűt tulajdonítanak. Az utóbbi napokban Ferdinánd cöbörgot-hai herceget több oldalról mint bolgár trónjelöltet emlegették és gróf Kálnokynál tett látogatását ezzel a hírrel kapcsolatba hozzák. A herceg jelöltségétől, a táviratok szerint, Oroszország sem idegenkedik. Ferdinánd herceg tudvalegöl beszél magyarul is.

NAPTAR.

Decembar 16. Csehtűk. Róm. cath. napt. Elnoka — Prot. naptár Ananias. — Görög-orosz naptár (december 4.) Borbála. — Nap két 7 óra 46 perc. Nyug-szik 4 óra 6 perc.

Decembar 16. A „Kölösey-Egyesület” felolvasása d. u. 4 1/2 órakor a városi ház dísztermében.
Decembar 20. Arad megye rendkívüli közgyűlése d. e. 10 órakor.

Az

„ARADI KÖZLÖNY”

előfizetési feltételei.

Helyben házhoz hordva:

Egy évre	12 frt — kr.
Fél évre	6 „ — „
Negyed évre	3 „ — „
Egy hónapra	1 „ — „

Vidékre postán szétküldve:

Egy évre	14 frt — kr.
Fél évre	7 „ — „
Negyed évre	3 „ 50 „
Egy hónapra	1 „ 20 „

Az előfizetési pénzeket kérjük, legelőszőrűbben posta-utalvánnyal, még a hó vége előtt beküldeni, hogy a lap pontos expedícióját fennakadás nélkül teljesíthessük.

Hirdetéseket a jövő évi folyamra már most is felvesszünk a szerkesztői helyiségben.

Arad. 1886. december havában.

Az „Aradi Közlöny”

szerkesztősége és kiadóhivatala.

HIREK.

Arad és Vidéke.

— A „Kölösey-Egyesület” mai felolvasására felhívjuk az érdeklődő művelt közönség figyelmét. Az előre megállapított sorrend szerint Széchy Ákos ur a szépirodai szerekre fog értekezni. Czanyuga Emma kisasszony egy költeményt szaval. Rozeth Arnold ur pedig egy római leány leírásával óhajt élvezetet nyújtani.

— Himlő Aradon. Több iskolában szörvényszerűen fordultak elő himlőzsebes betegek, minek folytán az iskolázók félretekint a városi orvosi hivatal, hogy a betegségbe esett gyer-

radt ott künne más, mint a gazda és a hentes segédjeivel. kiknek járásán észre lehetett venni a flaskók tartalmának hatását.

— Hát a vért ki fogja keverni? — ordított az érdemes mester torkaszakadtából. Varjú uramnak erővel kellett kituszkolni a konyhába bujtak.

De bizony azok közül egy se akart változni a vérkeverés fontos szerepére (különben az elől is bujtak el). A házasszony ajándozott, a szakácsné és cselédje pedig ke-reken kijelentették, hogy inkább készek két hónapig svártilt enni, csak ily borzasztó dolgot ne kívánjanak tőlük.

Utóljára nem maradt egyéb hátra, mint hogy Varjú uram akarva-nem akarva felfogta a nagy kétfülvű fazeket a boszorkodva szolt oda a hentesekhez, hogy hát menjünk!

És megindult a gyilkos csoport az ől felé.

Most o'y látvány keletkezett, mely ritkítja pártját a maga nevében.

Az öblől kiterelt állatok megszimatozva a bekövetkezendő catastropha, különböző irányban szét futtak, egy óriási ártány a kert ajtajánál eldőlő Varjú szétterpesztett lábainak nyílását kapunk nézve, neki rontott s úgy fellökte Varjút, hogy a nagy fazekek ezer darabra tört. Varjú pedig ott nyújtózott a sárban keservesen nyögve és átkozódva.

Amint nagynehezen feltámaszkodott, egyszerre csak előtte terem kedves élete párja iszonyuan kikelt arczczal.

— Gyere csak az Istenért! nézd mi csinálnak azok a részeg gazemberek! — kiáltott fuldokló hangon.

Varjú magánkiált szaladt a helyszínére. A pálinkától megdőlő hentesek épp akkor fogták le a kedvenc háziorvost kutyáját egy borjú nagyágú neufundlandit — disznónak nézve azt.

Varjú uram alig volt képes kivenni azt kezei közül.

Természetes, hogy azonnal kiadta az utat az érdemes hentes mesternek, egyszersmind erősen felfogadta, hogy jövőre a flaskóval nem igen fog bókézkodni.

Hector pedig szót a disznóölések alkal-mával rendesen beveszi magát az ágy alá, úgy, hogy meg fáznapcsenyével sem lehetne onnét kicsalogatni az udvarra.

Proféta.

mekeket vizsgálta meg, hogy az ered-ményhez képest megállapítható legyen a be-tegesség jellege, s az ennek megállítására szol-gáló intézkedés minősége.

— Gyászrovat. Kollmann Gyula főgymnasiun tanár urat és nejét született Schwarz Irma urasszonyt érzékeny csapás érte: kedves kis leánykájuk Emma, életé-nek 5-ik évében elhunyt. A kis halottól ki-adott gyászjelentés a következő: Fájó szívvel tudatjuk minden rokon és résztvevő bar-át nevében is, felejtethetetlen drága gyermekünk Kollmann Emmának f. é. december hó 14-én élt 5-ik évében bekövetkezett halálát. A drága halott hült tetemei folyó évi decem-ber hó 16-án, d. u. 3 órakor fognak Flórián-utca 14-ik számú házából a közsírkertben az örök nyugalomra átadatni, mely végtisz-tességre az elhunyt rokon, ösmerős és barátai számosan meghívának. A testvéri bánat bú-csúja! Arad. 1886. évi december hó 15-én. Kollmann Gyula kir. főgymn. tanár és neje szül. Schwarz Irma.

— Jegyzőválasztás. A csermői községi jegyzőség lekötésén folytán megüresedvén, arra f. hó 14-én — mint lapunknak írják — egyhangulag Gherba György bokszeji jegyző választotta meg. Hogy a közbizalom ezen egyhangú nyilatkozatára mennyire érde-mes az illető tisztviselő, tudja azt a közönség, mely őt mint kötelességtudó hivatalnokot, különösen pedig mint derék hazafit ismeri. Különben e körülményt igen szépen emelte ki a jegyző ur által adott közbejében Czárán Antal járási főszolgabíró ur a felelősségi el-ismérés legmagasabb hangján kifejezett lelkes beszédében, melyet, valamint több más igen sikerült to-stot is a megválasztott mélyérzésű szavakkal viszonzott. A volt jegyzőt — ná-pieszen szólva — szeretett „Suha jda b á c s i”-kat pedig hivatalától való megvá-lása, illetőleg 50 évi szolgálati ide-jének jubileuma alkalmából a csermői casino néhány fiatalabb tagjának kezdeményezésére, a közönség folyó hó 28-án a casinó helyisé-gében megtartandó s fiákyás-zenével egybe-bekötött közvacsorával szándékszik megütszeli-ni, mely célból a rendezők lelkes fellépést in-tértek az érdemekben megöszült tisztviselő barátjaihoz, kártyásai és tisztviselőihez, hogy ezen ünnepélyen minél nagyobb számban megjelenjen szíveskedjenek. (—k.)

— Az olcsó téli kabát. Hogy Anglia a mesteri reclam hazája, régi dolog, de hogy a budapestiek és különösen a bécsiek közül is sokan kezdik pompásan eltanulni tőlük a nagy dob művészetét, arra csak mostanában kezdünk reagálni. Hiszen nem is volna ez baj, ha ők is úgy itnék, mint Albion fiai. Csak hogy ők sokszor hamis hangokat adnak ezen a vén dobos és fájdalom, nem a művé-szi, de a h a z u g reclamot tanulják el az angoloktól. Evvel pedig arra az eléggé nem is kárhoztatható hazug könnyelműségre aka-runk utalni, melyet egyes bécsi vagy budape-sztie czégek — sokszor neveik telemlítése nélkül — a lapok hirdetési rovatában a köny-nyen hívó közönséggel szemben elkövetnek. Valóban nem lehet eléggé óvatossáknak len-nünk az ily hirdetésekkel szemben, ha nem akarunk úgy járni, mint egyik derék előfizet-őnk, ki — fájdalom — éppen lapunkban ol-vasta el egyik bécsi czégnek azon hangzatos hirdetését, miszerint az raktárából egy fo-rint és nyolczvan krajczárért árusít jó téli kabátokat. Előfizetőnk ki — mellelleg megjegyezve — vidéki gazdaem-ber, olvasva a szépen hangzó szavakat, fogja

A Kumjasszin-család.

[61. Folyt.]

(Regény.)

Írta: Henry Gréville.

— Az „Aradi Közlöny” számára fordította: H. G.

Második kötet.

LVI.

Egy kisse mindenütt.

Vasszilissa táviratváltott Bochet kisasz-szonynak, hogy jöjjen hozzá Pétervárra, az-után az ablak mellé ül, várva volégye visszatérését. Szomorú, borús nap volt; Orosz-országban a szeptember nem tartozik a derült hónapok közé. A fiatal leánynak hosszú volt a várakozás, sok szomorú gondolat vonult át agyán és nagy bágyadságot idéztek elő.

Végre megérkezett Marizkij, halványan és dultán, mintha betegségből kelt volna föl. A leány reá nézett a nélkül, hogy kérdést mert volna hozzá intézni. Marizkij gyen-gédén átkarolta.

„Nos?” kérdé végre fílenken.

„Megközelíthetetlen!” válaszolt a kétség-beesett volégyen. Ilyen megalkodottságról fogalmam sem volt. Két óra hosszágú kü-zdötm: minden öt perczben letepertem. azért még is mindig fölülkerekedtem. A képzeltel-től legfárasztóbb mód: arra válaszolni, a mit nem kérdeztek és a tett kérdéseket vá-laszolatlanul hagyni. A küzdelemben belefárad-va, eltávoztam, a nélkül, hogy eredményt ér-tem volna el.”

„Oh, én ismerem őt.” szolt Lissza szo-moruan: „nincs rá lehetőség őt kiengesztelni és veled szemben még csak dühös sem mert lenni.”

„Azt biszed?” mondá Marizkij. „Csak hallottad volna: Ez az istentelen leány, ez az elvetemült gyermek, ez a hálátlan!... E-zel szemben mindig csak ezt ismétlem: Ez a fiatal leány, a ki nebány nap mulva fele-ségem lesz; — erre elhallgatott, mérsékelt kifejezéseit és hangját, de mindig megint újra kezdte. Sikertült színpadi jelenet volt.”

„Hát kiabált is?” kérdé Vasszilissa naivul.

Torkaszakadtából, mig egészen bere-kedt. Föl nem foghatom, hogy egy jó tár-saságból való, egy főnői helyi miként fele-dkezhetik meg magáról annyira, hogy bombó-lását még a ház tulso végén levő cseléd is hallhatta!”

„Mindig ilyen, ha ellentmondanak neki,” jegyzé meg a fiatal leány. „A mint ellenál-

magát és két cselédje számára megrendelt az illető czégnél két télikabátot, és az érte járó 3 frt 60 krt szépen el is küldi. Nehány nap mulva meg is érkezett a küldemény egy — kis doboz alakjában. Ez a doboz pedig olyan kicsiny volt, hogy az illető czég akkor sem esomagolhatott volna bele még egy téli ka-bátot, ha akart volna. Csak hogy ez távol állt tőle. Eszébe sem jutott. Hanem ez a mi czé-günk megettette azt a furcsaságot, — egyelőre csak így nevezzük — hogy, a mint ez a ki-nyitott dobozból kintant, a két téli kabát he-lyett elküldött két fonott alsó in-get, a melyek közül egy-egy még egy forintot sem ért meg. Hogy a bécsi czégnek mily fogalmai vannak egy téli kabátról, nem tudjuk, hanem hogy előzetőnk sehogys nem hajlandó velük a fogalomazono-ságot elfogadni, az bizonyos. És hogy az ilyen fogalomcsere bizonyára óvatossá te-szi a közönséget, az is valószínű. A fenn-forgó ügyben pedig majd a bíróság fogja a tiszta fogalmat megállapítani és eldönteni azon, most már elvi jelentőségűvé vált kér-dést, vajjon egy alsó ing tekinthető-e — téli kabátnak.

— Lukácsy Miklós felolvasása. Lukácsy Miklós takarékpénztári vezérutká ur f. hó 19-én (vasárnap) délután 4 és fél órakor „A magyarok ősi viseletéről és egyéb szokásokról” című felolva-sást fog tartani a kereskedő ifjak tar-sulata helyiségében. E nagyérdemű felolvasása, mely a hölgyközönséget is kiváló mértékben érdekelné fogja, Arad város n. é. közönségét tisztelettel meghívja — a tár-su-lat választmánya.

— Kedélyes intermezzo. A „Ga-scognei nemes” keddi előadását egy je-lek kis intermezzo szakította félbe az aradi szin-házban. Egyezzerre mintha csak eltűntek volna a martiniquei kastély pompás falai és a díszes terem átváltozott egy füstös falú alföldi csár-dává, a hol, mint a költő leírta, „hármán va-lának együtt”. A henczögő gasconieji lovag fel-cserélődött az obsitos bakával, kinek bízhetlen meséire az ármányos diák „nagyot trüsszen-te rá”. No hát mindebből csak a trüsszentés volt meg, de az megvolt. Csak hogy nem a diaktól, hanem egy előkelő páholyból tört eredt éppen akkor, mikor a mi lovagnak ismét a legi-he-tetlenebb kalandjait fűllentette. A trüsszentés olyan apropos történt és akkora derűtséget kel-tett, hogy a közönség elkezdett tapsolni, a szin-padon lévőek pedig lovagostul együtt nevettek. Nem tudjuk, a véletlen vagy a jó érzé-ede-e elő, de az bizonyos, hogy ilyen hatalmasat az aradi színházban még nem — trüsszentett soha senki.

— A „Dunari” koringó. A „Pesti Hir-lap”-ban volt ezeltől vagy két hónappal egy jozít tárcza arról, hogyan üldözött egy em-ber a „Dunari” koringó mindenütt, a hol csak megfordult. Ennek a tárczában a kivo-nata most került a temesvári „Luminatoriu”-ba, s úgy van előadva, mint a magyarok gyűlölete a román nota ellen. Pedig az a tárcza nem úgy volt írva és gondolva, hanem csak azt fejezte ki, hogy mennyire meg lehet unni a leg-szebb nótát is, ha az ember folytonosan hallja, s éppen a „Dunari” koringó nagy el-terjedéséről tett tanúságot. Igen kár a román sajtónak minden alap nélküli okokat keresni arra, hogy a népfajok közti gyűlölséget szit-

lásra talál, elveszti önuralmát. Mihez fogjunk már most?” tette hozzá Lissza kis várta.

„Holnap még egyszer elmegyünk hoz-zá...” arra számít, hogy reá bírlak a bocsa-natkerésre, tudniillik arra, a mit ő feltétlen megalkodásnak nevez.

„Akard, hogy ezt tegyem?” kérdé a fiatal leány némi szünet után.

Válasz helyett Marizkij könyves szemek-kel nézett rá.

„Hát úgy véled, hogy ez az egyetlen mód a dolognak véget vetni, ha a te és szüleid nyugalma ettől függ, ez esetben azt hiszem, hogy képes leszek azt megtenni, a mit köve-tem. De akkor aztán nem látom őt többé viszont, meghalok a nélkül, hogy megbocsa-tanék neki. Csak mondd, hogy kívánod, hogy ezzel bizonyítsam szerelmemet...” külön-ben.

Szomoruan lehajította fejét és hangja elhalt.

Marizkij letérdelt előtte. „Annyal vagy,” mondá és egy köny csordult végig az arczán. „A legbátrabb és a legönfeláldozóbb lény vagy; az általam most mondottakkal szerelmemmel soha sem leszek képes eléggé megbánni.” Mely érzéssel szí-ve szorította és melléje ült. „Nem, nem akarom, hogy megalkázd magad; nem akarom, hogy te, nemesszívű és jó lény, annyi vértá-nuság után ettől a vén bolond...”

Vasszilissa befogta száját.

„O nevelt fel engem,” mondá a leány, „ha jótéteményeit nem élvezem, nem emel-kedhetem oda, hogy nevedet viselhessem.”

„Minden körülmények közt szeretlek volna, ha parasztleány, vagy cseléd lettél volna is.”

Lissza szíve mohón szitta magába e szen-vedélyes szavakat; de észre hallgatván, mo-solyogva rázta fejét.

„Az meglehet, hogy nincs okunk neki sem hódolni, sem őt szeretni; azonban bá-látlannak nem szabad lennem és szeretném, ha többé nem neveznéd őt...”

„Vén bolondnak,” egészíté ki Marizkij nevetve: „no nem bánom, majd találok más, hasonló jelentőségű kifejezést.”

A mátkapár nevetett. Ebben a korban, épp úgy, mint a gyermekeknel, a legellenté-tesebb benyomások gyorsan változnak.

„De ha nem téríthetjük észre?” kérdé Vasszilissa.

„Megvan a magam eszméje,” válaszolt a fiatal tiszt titokzatosan; ezredesem engedélye nélkül most nem nőülhetek meg, ezt pedig szüelim beleegyezése nélkül meg fogja ta-

sa, mikor eleget intenek a viszonyok is arra, hogy inkább egymáshoz közeledjünk. A ma-gyar mindig kedvel tanulta meg a vele elő-nyfajok dalait s azokból akárhányszor átvett magyar szöveggel a maga dalai közé. Egé-szen alaptalan tehát az említett román lap feltevése.

— Lövés az ablakon át. Galucz Mitru bokszeji lakos ablakán a hó 4-én esti 6 órakor valaki belélt, s Galucz Mitrut arczán könnyen megsértette. A vizsgálat a tettetést Horvát Luka bokszeji lakos szemé-lyében derítette ki, a ki a lövést gyilkossági szándékból követte el. Elfogatott.

— Beidézett katonák. Azon közös-had-seregbeli tartalékos katonák, kik a folyó évben megtartott ellenőrzési és utószemlééről elma-radtak, december 23-ikára bevonulásra meg-idézettek, s ha elmaradásukat törvényszaba-tomdon igazolni nem tudják, büntetés alá vo-natnak, s az rajtuk azonnal végre is fog haj-tatni.

— Üldözött sikkasztó. A temesvári ka-pitányság távirati uton megkeresést intézett az aradi rendőrséghez, hogy bizonyos Pol-lák Sándor nevű házát, ki 240 forint ér-tékű tárgyak elsikkasztásával vádoltatik, tar-tóztassa le, az általa december 14-én Te-mesváron föludott és Aradra menesztett tár-gyakat pedig foglalja le. A rendőrség a tár-virat megérkezése után a vasuti raktárnokság-nál azonnal tudakozódott a szállítmány iránt, de az ideig még nem érkezett meg, vala-mint Pollák sem volt feltalálható.

Hazánk és a főváros.

— Abbazia vendégei. Említettük már, hogy Rudolf királyi és neje Stefánia főher-czegnő a hó 26-án hosszabb tartózkodásra Abbaziaa mennek. Mint most írják, a trón-örökös-pár 14 napig szándékozik a kies gyógyhelyen időzni, s valószínűleg kíséretük-ben lesz a Koburg hercegi család is. A fő-nyes vendégek fogadására már nagyban foly-nak a készülődések; így egyebek közt intéz-kezős történt, hogy a Greif és Fantasia nevű yachtok ott tartózkodásuk egész ideje alatt rendelkezésükre álljanak. Abbazia különben most igen élénk s annyi a vendége, hogy a déli vaspálya-társaság épületeiben minden szoba le van foglalva s az ezután érkezők csak magánházaknál szállhatnak meg.

— Báthory-ünnepély Szilágy-Somlyó-ban. Szilágy-Somlyó város közönsége — mint lapunknak írják — szintén csatlakozott a nem-zeti kegyelet napjának megünnepelőhöz s Bá-thory halálának évfordulóján fényes gyászün-nepet rendezett, melyről levelezőnk a követke-zőket írja: Az ünnep délelőtt 10 órakor vette kezdetét a róm. cath. templomban, hol a hiva-talokan s a város törvényhatósági testületen ki-vül nagyszámú közönség volt jelen. Az egyházi beszéd elvégzése után a gyász-isteniszteletet a helyi plebeánus, T r u s z a Lajos végezte, szép segédlettel, melynek folyama alatt a dalkar al-kalmi darabokat énekel. A templomi nyitkésd-vezetével a tűzoltói zenekar kísérete mellett a városház tanácstermébe vonult a nagy közö-nség, melyet szorongásig megtöltött. A képviselő-testület ünnepélyes gyűlését a polgármester nyi-totta meg leüldetes beszéddel, mely után a himnusz adta elő a helybeli dalárda. Ez után P. Szathmáry Károly alkalmi ódáját szavalta el N a g y László, mit Báthory életrajának felol-

gadni; ott kell hagynom tehát a katonasá-got; ha egyszer kiszabadultam, könnyen ta-lállok papot, a ki összeesek. Akkor aztán el-viszlek szülemhez és ha meglátanak, úgy meg fognak szeretni, mint azt megérdemled.”

Vasszilissa sokáig küzdött ez indítvány ellen; meg akarta kímélni volégyent a kel-metlenségektől és a szemrehányásoktól, me-lyek az ilyen házasságtól elválaszthatlanok; de mikor Marizkij minden észszerű indokot kimerített és kijelentette, hogy golyót kerget fejébe, ha tovább is ragaszkodik vonakodás-hoz, kénytelen volt engedni.

Görv asszonynál nem volt szükség ily hosszas rábeszélésre; Bochet kisasszony is könnyen meg volt nyerhető a kalandos ter-ven. Ez a jó leány, kinek egész élete szaka-datlan lecke-adásban telt el, eleinte nagyon kellemetlenül érezte magát a szenvedélyek, viharok és küzdelem és legközelebb; lassan-kint azonban kezdett érdeklődni és meggyő-ződött, hogy Noel, Chapsal és Czerny gyako-rolatain kívül még más is létezik a világon. Mikor ezt a szenvedélyes szerelmet látta, soha nem sejtett ifjúkori érzelmek ébredtek föl benne és kis hitja volt, hogy ő is el nem ment a grófnéhoz véleményének megmon-dása végett. Azonban ez a veszedelmes kül-detés nem neki volt szánva.

Még gróf Kumjasszin sem volt arra te-remtve, hogy feleségét észreterítse.

Egy távirattal hazahívatván, a délután folyamán megérkezett. A feleségével folyta-tott első beszélgetés teljesen kihozta sodrá-ból; úgy látta, hogy olyaamiért teszik fele-lőssé, ami miatt önmagának egyáltalában nem tehetett szemrehányást.

„Mindennek ön az oka,” szolt élete-párja; folyton kényeztetette ezt a gyermeket; és nemrégiben is önhöz jött panaszkodni, nem lett volna önnök kötelessége őt komolyan felelősségre vonni?”

„De, kedvesem...”

„Mit tett ön azonban a helyett?” foly-tatá a grófné könyörtelenül. „Csókolgatta, hi-zelgett és óriási össegekkel adott neki...”

„Óriási össegekkel,” mormogta a sajná-latraméltó gróf.

„Nos, mennyit adott neki?”

„Hatszáz rubelt,” mondá a gróf, felét eltagadta a tényleg adott össegeknek.

„No, mit mondtam? Hatszázanyit adott, mint a mennyi szükséges lett volna. Ön te-hát az oka és ma éppen jókor jött engeszt-ló szavaival.”

„De, kedvesem, hisz nem lehet semmit a szemére vetni és a rágalom...”

(Folyt. köv.)

vasása követett. Felolvasattak ezután az e alkalmából G e n c y polgármesterhez jött sürgönyök, melyek között az első helyen a kra-kói polgármester áll. Erre a város képviselése a város nevében, az esperes pedig az egyház nevében sürgönyt küldötték Krakóba. Ezután a „Lengyel himnusz”-t adta elő a dalkar, mely-nél elhangzása után Nagy László jambusokban írt zárímával fejezte be a diszgyűlést. Este a műkedvelői társulat rendezett egy jól sikerült előadást, mit nagy élvezettel hallgatott végig a közönség. Ezzel a kegyeletlen ünnepély véget ért. (—r.)

— Vigasztalan bánat. Szomorú és me-gható eset történt a kerepesi-ut 12. számú házának első emeleti lakásán. Rokonsági la-kik ott Borgó Sarolta fiatal leány, ki öngyil-koss szándékkal mély késszúratt ejtett magán. A szúrás nem okozott halált, s a nagy fájdalmakat szenvedő leány jajaftására az ösz-szesfűtött házbeliek rémülve látták, hogy ol-dalából erősen patákszik a vér. Rögtön orvos-ért futottak, kinek sikerült a szerencsétlenül az elvérzéstől megmenteni. A szúrás mintegy 10 cm. távolságra esik a szívól s így a leány felgyógyulását remélik. Tettének indokait a leánynak anyja utáni bánatát mondják. Anyja nem rég halt meg a elvesztése fölött nem tudott megvigasztalódni. Mióta anyját, kit ra-jongóan szeretett, eltemették, folyton lehan-golt volt, buskomorságra egyre nót. A dolog-ról értesült rendőrség kiküldötte egyik tiszt-viselőjét, hogy az esetről jegyzőkönyvet ve-gyen fel, de ez egyelőre nem történt meg, mert a leány eszméletlen állapotban fektet.

— Macskazene. A krakói Báthory-ün-nepély ismeretes incidense alkalmából az ot-tani ifjuság macskazenet rendezett a polgár-mesternek, a miért a budapesti küldöttség odaérkezését megakadályozta. A polgármester aligha volt a főhibás, ő csak a helytartó ren-deletét hajtván végre. Az ünnepély, azt leszá-mítva, kegyeletlen hangulatban folyt le.

— Véséres vart tetszhalott. Hat keszt-helyi élemedett iparos a hó 7-én éjjel vi-gan borozott a városi vendéglőben. E köz-on — mint tudósítónk írja — beszélgettek a város, megye, de még az ország dolgaírói is. T. S. más irányt akarván adni a további beszélgetésnek, azzal az ajánlattal lépett elő, hogy ő kész fogadásból koporsóba fektetdii, ha a társaság őt abban lakására szállíttatja. E tettevel — ugymond — feleségét akarja jól megrtálmni, mert az ének idején vonakodik őt a lakása eresztelni. Ha a tréfa sikerül, készen nyilatkozott egy újabb „muri”-ra 5 frtot letenni. Az ajánlatot a cimborák he-lyesléssel elfogadván, T. S. — St. M. aszta-lon raktárában befelelték egy koporsóba s így kocsin elszállították lakására. A vig cim-borok követték az áthalatott, no meg, miután már reggel 5 óra után járt az idő, kis csap-at kíváncsi közönség is. T. S-né velőtrázo jayveszkés közt veszi a hirt, hogy férje a szőlőben meghalt; a kit im koporsóban hoz-tak haza. Az asszony egyik ajúlásból a má-sikba esett. Mily nagy volt azonban ámulása, amídon egyszer csak a koporsóból leluhlt s belőle az életerős férj kilép. A férj és a vig cimborák nevetnek, de az asszony nem rest: botot ragad s a „tetszhalottat” és részeg pajtásait véséres verve, kijozonítja.

— Rejtélyes gyilkosság. Székesfehérvárról táviratozzák: A budai-székesfehérvári vonal harangfelgyőlőjét hétón este 5-6 óra közt a gárdonyi őrház mellett ismeretlen tettesek meggyilkolták. Az áldozaton több késszúratt ejtettek, melyeknek ketteje feltét-

„Semmit szemére vetni?” ismétlé a grófné rikácsolva — e hangnemen szokott hitetvási méregnek szabad folyást engedni — „hát az iránybanban tanusított halálanság, bát a székesi össekesküvésnek borzasztósága, melybe az ön leányát is belekeverte?”

A gróf bajszát rágtá, nehogy hangosan elnevesse magát derék gyermekeire való gon-dolnatl, a kik képesek voltak a tiszteletre-méltó grófné ora előtt unokanővérüket a sző-késben segíteni.

„Hát jól van, kedvesem,” szolt a gróf és sarkon fordult, tegyen saját tetszése szerint, egyáltalán semmi kifogásom ellene; de re-mélhetőleg nem vonja kétségbe hasonló joga-mat. En is csak oly rokona vagyok mint ön, sőt több, mert törvényes gyámja vagyok. Ön megtadhatja beleegyezését e házasságtól, megtadhatja a rágalmozott ártatlanság javára bizonyítványi kizárólagosát, — nem élvezem azt a jogot, hogy ártatlanság kizárólagos védő-jeként szerepeljek, — de ahhoz van jogom, hogy unokahagymat az oldárg vezesse és a ki ferdén néz reá, ketté hasítsam. Biztosítha-tom önt, hogy ez ünnepélyes alkalomnál Vasszilissa sem beleegyezését, sem oltal-mamat nem fogja nélkülözni.

E szavaknál a gróf sarkantyui megpen-dült, udvariasan lehajolt az elesedőlközött grófné kezéhez, ajkához emelte azt és mint a reggeli kód, könnyedén eltunt.

A grófné annyira kijött sodrából, hogy nem is jutott eszébe férjét tartóztatni. Ho-gyan? még saját férje is ellene támad? Hisz ez valóságos össekesküvés. Hát már az egész világ ellene fog kezét?

Huszonyozoz évi házasságuk alatt a gróf csak egyszer vagy kétszer merésztelte akaratát a grófné ellen érvényesíteni és ez kénytelen volt engedni, jó arczot vágrán hozzá, hogy ezzel palástolja vereségét. Ezuttal a kedves férjem uram oly határozottsággal nyilatkozott, hogy nem foroghatott fenn kétség, amit mon-dott, azt ki is vinné; megengedette-e, hogy a világ viszálykodásukban gyönyörködjek? Annyi éven

„FEHER KERESZT” szálloda

Aradon.

Van szerencsém a t. cz. közönségnek és a t. egyeteknek tudomására hozni, miszerint a „Fehér kereszt” szállodában lévő

nagy táncztermet

teljesen átalakítottam és a legdiszesebben újra berendeztem. — Minek folytán bátor vagyok a közeledő farsang alkalmából nagy táncztermemet bál, hangverseny- és nagyobb családi estélyek vagy bankettek megtartására a legjutányosabb árak mellett a nagyérdemű közönség használatára ajánlani.

Egyidejűleg van szerencsém tisztelettel jelenteni, miszerint a

„FEHER KERESZT” szállodát

742—14

a t. cz. vidéki közönség legnagyobb kényelmére berendeztem. — A szobaárak következők:

Első emeleti, Deák Ferencz-utczára néző utcai szoba 1 frt 20 kr. Másodemeleti Deák Ferencz-utczára néző utcai szoba 1 frt — kr.
Első emeleti udvari szoba 1 frt — kr. Másodemeleti udvari szoba 80 kr.

Különösen ajánlom szállodámban lévő **diszes éttermemet**, melyben **kitünő ételeim és tiszta italaim** a legszigorubb igényeknek is képesek eleget teenni.

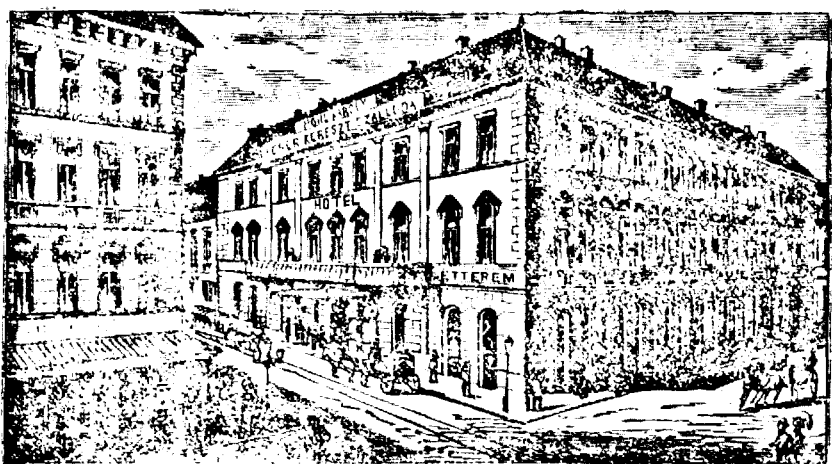
Kegyes pártfogását kérve,

maradtam mély tisztelettel:

POHL KÁROLY,

szálloda-bérlő.

Istállóról kellőképp gondoskodva van.

Mindenkinek fontos!

A Conkling Manufacturing Company részvénytársaság Birminghamban, (Angolország) a részére rendkívüli mérsékelt postadíjtartással fogva világhírű

remontoir zsebóráiból

Európa bármely részébe minden terhes formaiság elkerülésével mindenkinek házhoz portó- és vámmentesen szállít. Egyes darabokat is gyárt árakon. E gyár, mint specializált csak remontoir órákat gyárt (kölcsönös felhúzó). Az órák kolesz néküli felhúzója az utolsó kor egyik legpraktikusabb és legjelentékenyebb találmánya. A sokszor oly terhes kolesz néküli felhúzó az óra egyszerűen a fogantyú forgatása által húzódik fel. Fedelét sem kell e észára felnyitni, nem hatolhat tehát a szerkezetbe por, a rugó nem törhet el és az órák tízedrés annyi javítást igényelnek, mint a régi szerkezetek.

Legjobb silver, peremutatóval, erős, szépen gravírozott fedéllel és kristályüveggel	Forint
— kettős fedéllel	9.—
18 kar. arany, lapos kristályüveggel, sima fedél, monogrammal, ezimrel vagy elegánsul gravírozott díszítéssel	12.—
— kis alak nők részére	20.—
— nagyobb alak urak részére	23.—
— erős kettős fedéllel, 13 rubin, kitünő szerkezeti óra	30.—
— kis alakú nők részére	35.—
— nagy alakú urak részére	50.—
Royal Chronograph, 1/4 peremutatóval, kiváló erős fedéllel, rendkívül izlées gravírozással, leghíresebb készítmény, (oly óra, melyet kereskedők 120 frt árulnak)	72.—
— ugyanaz, dupla arany fedéllel (nyitott mutatólap helyett)	90.—
Imperial napórás Chronometer, mely a hónapot, a napot és keltet jelzi, 1/4 peremutatóval, 3 rendkívül erős arany fedéllel, a legdiszesebb és legnagyobb szerű óra, melyet csak készítenek, melyet kereskedők 250 frt alul soha sem adnak el	
Bár- és vámmentesen elküldve bárholva. Monogrammok, ezimerek sat. izlées gravírozásaért ezenfelül 1 frt.	

Az angol órák el vannak ismerve a világon a legjobbaknak: a schwaizaiaknál solid, precíz kidolgozás és tartósság tekintetében feltétlenül jobbak. Közvetlen vásárlás által 50 százalékos lehet megtakarítani, mert az órákereskedők nem készítenek órákat, hanem túlszámítanak azokat és aránytalanul nagy haszonnal árúlják. Mi nem bocsátunk ki vásárlóknak, mi nem áruljuk gyártmányainkat „félre ingyen” vagy „saját árban.” Ezt senki sem teheti! Mi magunkat a közönség józan ítéletére bizzuk és hivatkozunk gyárunk ismert, régi jó hírnevére, melyet 32 évi fenállása óta realis, gondos és lelkiismeretes kiszolgálás által sikerült kiérdemelnünk. Mi csak a legjobb ezüstöt használjuk és kizárólagosan 18 karatos aranyat; valamennyi elküldésre kerülő órák rendszeresen szabályozva van, elegáns Marocco etuisba van elhelyezve és az óra azonnal használható. Mindegyik mellett egy évi jóállást garantáló oklevél van mellékelve és ezen idő alatt az óra portmentes beküldése mellett teljesen díjtalanul javítjuk azt. Gondos és szolid kiszolgálásunk biztosítékul gyártmányainkat 3 havi próbaidőre adjuk, azaz a vevőnek jogában áll 3 hó lefolyása alatt a vásárolt tárgyat, ha az tökéletesen és feltétlenül meg nem felel, az összegnek minden levonás nélkül visszaszabadnia, melyet visszafizetünk. Bármely ország bankjegyei vagy postai értékpapírok ellenében elfogadjuk, vagy az összeg postai utalványon is küldhet. Minden rendelés, még a legkisebb is, a legpontosabban, a megérkezés napján teljesítjük és 4 nap alatt a rendelők kezéhez jut.

A rendelések így eszámizendők: 735—3.6

Conkling Manufacturing Company,
55, Alma Str. Birmingham (Anglia.)

Ügynökségeket és bizományi raktárt igen előnyös feltételek mellett adunk.

Egy a jegyzői teendőkhöz jártas egyén, 150 frt évi fizetéssel és más módon kívüli ellátással

kerestetik.

Írásbéli ajánlatok alulírottához küldendők:

Draucz, 1886. decz. 12.

Lovich Emil,
körjegyző.

741—14

Discretio mellett

tőzsdei-operációk a legsolidabb feltételekkel és szigorú kezeléssel eszközöltetnek. Legjobb referenciák.

Kérdések F. R. jegy alatt

GOLDBERGER A. V.

hirdetési irodájához, Budapest, vaczi-utca 686—8.10 9. sz. intézendők.

21658—1886.

Hirdetmény.

Az 1887. éven át természetben teljesítendő közmunkáról készített összeírás f. é. december 16-tól 30-ig terjedő 15 nap alatt az adóügyi osztálynál bárki által való megtekintetés végett ki lesz téve. Ezen 15 napon át jogában áll mindenkinek az összeírás ellen fenforgó észrevételeit az adóügyi osztálynál e célból nyitott jegyzőkönyvbe bevezetni, vagy a tanácshoz írásban beterjeszteni.

Aradon, 1886. december 11.

A városi tanács.

SINGER EDE

Karácsonyi és ujévi ajándékokul

ajánlom a legdusabban felszerelt raktáromat

porcellán-, üveg-, alpacca-, chinaezüst-, Quivrepoli terracotta- és majolica-neműek,

valamint

konyha- és háztartási eszközökben,

asztali és függő lámpákban nagy raktár

a legjutányosabb árak mellett.

737—3.111

Videki megrendelések pontosan eszközöltetnek.

Tisztelettel:

SINGER EDE.

SINGER EDE

Aradon, Atzél Péter-utca 1. szám.

Karácsonyi, ujévi és alkalmi

háztartási diszműveire, gyermekjáték különlegességei

megtekintésére kéri föl a n. é. közönséget

MARESCH GYULA,

„a vadászhoz”, Aradon.

E megtekintés alkalmával meggyőződés szereshető a valóban jutányos árak és a raktár nagy választéka felől.

Postal megrendelések lelkismeretesen teljesítetnek.

731—3.5

FIGYELMEZTETÉS! Mint már évek hosszú során át, úgy az idén is raktárom dusan el van látva czélszerű, izlésteljes, legújabb bel- és külföldi diszmű tárgyakkal, a karácsonyi és ujévi ajándékokkal, úgy, hogy a fővárosi igényeknek is teljesen megfelel, az árak a mostani kedvezőtlen viszonyokhoz képest nagyon jutányosak.

A játékszerekre különös figyelmet fordítottam, hogy tartós és czélszerű legyen, úgy a belföldi mint külföldi játékszerek gyermekek részére nagyon olcsó árakon megszerezhetők, nagyobb gyermekek részére pedig hasznosabb tárgyak és nagyon mulattató társasjátékok nagy raktára áll rendelkezésre.

Azon tisztelt vidéki vevőimet, akik a rossz ut, vagy más okoknál fogva karácsonyi és ujévi meglepetésekre alkalmas tárgyak bevásárlását személyesen nem teljesíthetik, felkérem, mint a múlt években, ugyszinté most is levél útján egész bizalommal hozzám fordulni sziveskedjenek. Igyekezni fogok irántani bizalmukat továbbra is fentartani és az igényeknek teljesen megfelelni.

Gyermekeknek legczélszerűbb a fiu- vagy leánygyermek korát, s mily összeg van mindegyikre számítva, a megrendelésnél velem tudatni a a többit reám bízni. Remélem, hogy mint egész mostanig annyi éveken át, úgy a jövőben sem lesz senkinek panaszja eljárásom ell-n. Ugyszintén kívánatra részletes árjegyzéket bérmentve küldök.

Tombolajátékokhoz alkalmas és czélszerű tárgyakat, kisebb-nagyobb csoportokban nagyon jutányos áron ajánlok, u. m. 2 rtért 5—6, sőt 10 darabot is, 5 frtért 10—20, sőt 25 darabot is sat.

Szép nagy karácsonyfák 1 métertől 3 méterig, drbja 50 krtól 1 frtig kaphatók.

Diszműtárgyak és játékokon kívül még számtalan tárgyam vannak, karácsonyi és ujévi ajándékokul nagyon alkalmasak, u. m.

Általam rendkívül jutányos árakon szerzett és amit szintén nagyon jutányos áron árúsitok. Plusz szőnyegek 12 frttól kezdve. Tapestri szőnyegek 9 frttól kezdve. Ágy elébe való Plusz szőnyegek 3 frt 50 krtól kezdve. Ágy elébe való tapestri szőnyegek 2 frt 50 krtól kezdve

Mindenemű futószőnyegek rendkívül olcsó árakon. továbbá ablak-függönyök, ágy-garniturok, új kiállítású színes csemege-asztalneműek, színes és fehér rumhurgi zsebkendők, muffok, női munkával ellátott szivartárczák, dohánytárczák, névjegytartók, gyufatartók, szemüvegtartók, jegyzőkönyvek, óratartók, necceser-k, zsebkéfék, törülköző-tartók, ruhatartók, kulcstartók, pamlag-párnák, kályhaellenzők, ujságtartók, sat. Asztali- és függőlámpák, vadászati és utazási tárgyak, illatszerek, nagy Makkart bouquetek és készített szalon virágok.

Teljes tisztelettel:

ERNYEI GYULA,

a „Zöld papagály”-hoz.